

חודש מרחשון הקהל אישי

מי ה"מלך"
בתוך הנפש,
של כל אחד?

בס"ד. שיחת ליל ו' רחג הסוכות ה'תשמ"ח.
— לאחר תפלת ערבית —

ב. ויש להוסיף שבנוגע להקהל יש הדגשה מיוחדת ע"ד השייכות לכל אחד ואחת, למגדול ועד קטן — שהרי התוכן ד"הקהל" הוא "הקהל את העם האנשים והנשים והטף"¹⁰.

ובהקדמה:

אע"פ שהפעולה ד"הקהל" שייכת למלך (או הגדול שבעם)¹¹, שהוא המקהיל את האנשים והנשים והטף, ואילו הם (האנשים והנשים והטף) אינם אלא "מקבלים", שפעלו אצלם הענין ד"הקהל" עי"ז שהקהילו אותם — מ"מ, הסיבה לכך שיכולים לפעול עליהם, היא, מכיון שמגלים אצלם ענין שלהם, היינו, לא רק דבר שבכחם בלבד, אלא גם רצונם האמיתי, ועד שנמשך בפועל ממש, "למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את ה' אלקיכם ושמרו לעשות גו' כל הימים"¹⁰, יראה שלהם, ושמירה ועשי' שלהם, ולא רק "קב שלו"¹² (קב אחד בלבד), אלא, שכל ה"עשר קבין" הם שלו — של כל אחד ואחת מ"האנשים והנשים והטף", עד לקטני קטנים¹³.

ועוד וג"ז עיקר:

בזמן שביהמ"ק הי' קיים קיימו מצות הקהל כפשוטה, "להקהיל כל ישראל אנשים נשים וטף בכל מוצאי שמיטה בעלותם לרגל ולקרות באזניהם מן התורה פרשיות כו' והמלך הוא שיקרא באזניהם, ובעזרת הנשים היו קורין כו'"¹⁴. אבל בזמן הזה, שלא שייך קיום מצות הקהל כפשוטה — יכול וצריך כאו"א להקהיל את אלו השייכים אליו למקום קדוש, ע"ד ובדוגמת ביהמ"ק, "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם"¹⁵, בית הכנסת ובית המדרש ("מקדש מעט"¹⁶), בית תורה, בית תפלה, או בית גמ"ח¹⁷, ועד לבית פרטי שנעשה בית תורה תפלה וגמ"ח, אשר, בענין זה יכול וצריך לפעול כל אחד ואחת, להקהיל את אלו שיש לו השפעה עליהם, בדוגמת ה"מלך", ולקרות באזניהם פרשיות מן התורה כו'.

ובפרטיות יותר — בנוגע לעצמו, שכאו"א צריך להקהיל את כל פרטי הכחות שלו (שהם בדוגמת "האנשים והנשים והטף"), שישמעו קריאת הפרשיות מהמלך שבו — "חלק אלקה ממעל ממש"¹⁸, שמהוה ומחי' ומקיים כל מציאותו.

וענין זה שייך גם לקטנים וקטני קטנים, ואיך צורך להמתין עד שנעשה בר-מצוה — שהרי לא מדובר כאן אודות עבודה בפועל, במחשבה דיבור ומעשה (שבזה מודגש החילוק שבין לפני בר-מצוה ולאחרי בר-מצוה), כי אם, אודות עצם מציאותה של הנשמה, "חלק אלקה ממעל ממש", שנמצאת בתוכו פנימה תיכף ומיד בשעה שנולד ויצא לאויר העולם¹⁹.

ויתירה מזה — בהיותו במעי אמו "נר דלוק לו על ראשו" . . ומלמדין אותו כל התורה כולה . . ואינו יוצא משם עד שמשביעין²⁰ אותו . . תהי צדיק"²¹, היינו, שהנשמה נמצאת בו עוד לפני שיוצא לאויר העולם²², ולא עוד, אלא, שלומד תורה בפועל²³, ובתכלית השלימות — "כל התורה כולה"²⁴, נוסף לכך שהלימוד הוא במנוחת הנפש, מכיון שאין שום דברים המבלבלים²⁵.

ומזה מובן, שבנוגע לענין ד"הקהל" ישנה הדגשה מיוחדת ע"ד השייכות לכל אחד ואחת, למגדול ועד קטן, כולל גם בנוגע לענין של הוספה, עד לאופן של חידוש ממש.